

Bilag til f. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed m.m.

anbringelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 789 af 4/12 1991).

Værdien af de aktiver, der omfattes af de foreslåede regler, skal mindst modsvare størrelsen af de samlede forsikringsmæssige hensættelser. Inden for livsforsikring omfatter de samlede forsikringsmæssige hensættelser: livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser og bonusudjævningshensættelser. De gældende investeringsregler finder alene anvendelse for midler svarende til livsforsikringshensættelserne, som udgør langt den største del af de forsikringsmæssige hensættelser. Den udvidelse af investeringsreglernes anvendelsesområde, der vil finde sted, når reglerne kommer til at omfatte de samlede forsikringsmæssige hensættelser og ikke kun livsforsikringshensættelserne, er meget beskedne. Inden for livsforsikring svarer udvidelsen totalt til ca. 1,5 pct. opgjort på regnskabstallene for 1992. 2 pct.-reglen i den gældende lovs § 129 gælder dog for samtlige midler i et livsforsikringssselskab og ikke kun for den del, der modsvarer livsforsikringshensættelserne, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 20 (§ 129).

Inden for skadesforsikring indebærer forslaget en tilsvarende udvidelse af investeringsreglernes anvendelsesområde, fordi de gældende regler kun finder anvendelse på præmiehensættelser og erstatningshensættelser. De samlede forsikringsmæssige hensættelser omfatter herudover bl.a. udjævningshensættelser. Udvidelsen inden for skadesforsikring er af størrelsesordenen 2,7 pct. (1992).

Direktivernes krav i art. 20 om, at investeringerne skal foretages så der sikres »en passende diversificering og spredning« er efter forslaget gengivet ved kravet om, at der ikke må foreligge »en uforholdsmæssig stor afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering«. Denne formulering anses at give hensigten mere præcist. Den foreslåede formulering stammer fra direktivernes art. 22, stk. 2, nr. i, der bl.a. præciserer indholdet af kravet om diversificering og spredning.

Bestemmelserne i stk. 2 indeholder nærmere regler for opgørelse af de forsikringsmæssige hensættelser til brug for investeringsreglerne. Reglerne svarer til de gældende.

Bestemmelserne i stk. 3 indeholder nærmere regler for aktivernes opgørelse til brug for investeringsreglerne. Nr. 1 præciserer, at investeringsreglerne skal tage udgangspunkt i aktivernes værdi, som disse er løbende værdireguleret efter de af forsikringssselskabet anvendte værdiansættelsesmetoder. Dette svarer til gældende praksis. Nr. 2 gennemfører direktivernes art. 21, stk. 1, nr. i og vi, hvorefter aktiverne

opgøres til nettoværdien efter fradrag af en eventuel behæftet del eller efter fradrag af forpligtelser over for låntager. Bestemmelsen under nr. 3 gennemfører direktivernes art. 21, stk. 1, nr. iv. Bestemmelsen finder eksempelvis anvendelse på valutaterminskontrakter, der tilvejebringer kongruens (valutamatching) mellem de forsikringsmæssige forpligtelser og aktiverne. Tilsvarende er andre afledte finansielle instrumenter, der reducerer eller ophæver markedsrisikoen, renterisikoen eller udsteder- og debitorrisikoen på aktiverne set i forhold til de forpligtelser, der skal dækkes, omfattet. Bestemmelsen under nr. 4 svarer til den gældende regel i lovens § 132, nr. 1. Påløbne renter udgør en særlig kategori i direktivernes aktivliste, jf. art. 21, stk. 1, litra C, o. Efter forslaget begrænses anvendelsen af påløbne renter, i overensstemmelse med de gældende regler, til de renter, der er påløbet de værdipapirer, der indgår blandt de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 19 (§ 128)

Ad stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører direktivernes art. 21, stk. 1, og erstatter den gældende § 128, stk. 1, der dog kun gælder for livsforsikringssselskaber og tværgående pensionskasser samt for arbejdsskadeforsikringsvirksomhed. Endvidere erstatter bestemmelsen § 4 i anbringelsesbekendtgørelsen for skadesforsikringssselskaber (nr. 789 af 4. december 1991).

Listen i de nugældende regler omfatter alene aktiver, der anses for særligt sikre (guldrandede aktiver), idet det er fastsat, at mindst 60 pct. af hensættelserne skal være anbragt i disse guldrandede aktiver. For de resterende 40 pct. er ikke fastsat bestemte aktivkategorier eller særlige regler. I praksis består disse resterende investeringer hovedsageligt af aktieplaceringer.

Den foreslåede aktivliste er i overensstemmelse med direktivernes krav udformet som en udtømmende liste over de aktiver, der kan anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser.

Aktivlisten i direktivernes art. 21, stk. 1, indeholder brede og omfattende kategorier, der ikke uden nærmere præciseringer er egnede som udgangspunkt for de mere detaljerede investeringsregler, der i henhold til de øvrige direktivbestemmelser kræves indført nationalt. Kategorierne i forslaget aktivliste er på den baggrund nærmere præciseret med henblik på, at de kan danne udgangspunkt for spredningskravene.

Aktivlisten er i øvrigt udformet således, at katego-